

at vi er positive over for sundhedsministerens initiativer på området.

Formanden:

Fru Yvonne Herløv Andersen, ordfører for forslagsstillerne.

Yvonne Herløv Andersen (CD):

Hvis brugen af amalgam som tandmateriale havde hørt hjemme i Miljøstyrelsen i stedet for i Sundhedsstyrelsen, så tror jeg da, at vi herhjemme havde indført det forsigtighedsprincip, som det er at undlade af bruge kviksølvholdigt tandmateriale til børn og unge under 19 år og til kvinder, der er gravide.

Miljøstyrelsen er jo langt mere klar i sine tilkendegivelser, når det drejer sig om det stof, og de skriver på deres hjemmeside den 25. januar 2001, at kviksølv er uønsket i alle produkter, også i amalgam til tandfyldninger, og så skriver de endvidere, at når Sundhedsministeriet vurderer, at der er tilstrækkeligt gode alternativer, så vil de straks revidere bekendtgørelsen.

Det vil sige, at Miljøstyrelsen alene venter på den i det her spørgsmål meget konservative Sundhedsstyrelse.

Problemet med kviksølv er, at det ikke kan nedbrydes og det omdannes til organisk kviksølv, hvorefter det så bliver spredt i miljøet. Så når der advares mod at spise fisk, er det jo ikke, fordi fisk er usunde som sådan, men det er, fordi fisk efterhånden indeholder en stor del af det organiske kviksølv, som vi spreder i miljøet.

I Sundhedsstyrelsen vejer spørgsmålet om holdbarheden af plastmaterialet tungere end folkesundheden. De videnskabelige udenlandske undersøgelser og den forskning, der gøres på området, samt Miljøstyrelsens advarsler mener jeg indtil nu er blevet overhørt.

Hvad holdbarhed angår, så bliver der hele tiden udviklet nyt og bedre materiale, ligesom teknikken ved brug af materialet giver anledning til en længere holdbarhed. Det ses jo også bl.a. ved, at der nu til fyldninger af rodspidser i tænderne bruges et alternativt amalgam, som hedder retroplast, og det har vist sig at være 50 pct. bedre end amalgam brugt til samme formål.

Derfor synes jeg, det er vigtigt, at tandlægeskolerne gør en større indsats, når det drejer sig om at undervise i brug af amalgamalternativer, så vi ikke på grund af faglig konservatisme kommer meget langt bagud i forhold til de lande, der på forskellig vis har indført forbud mod brug af skadeligt tandmateriale.

Der er jo ingen tvivl om, hvad en kviksølvforgiftning kan forårsage hos det enkelte menneske, og der er heller ikke nogen tvivl om, at selv små mængder påvirker helbredet. Men når det gælder det kviksølv, som vi kommer ind i kroppen ved tandbehandling, så er der åbenbart en tro på, at der på ingen nogen måde – gennem mundhulen som dampe eller som slid ved brug af tænderne – kommer noget ud i kroppen og oplagres i fedtvævet og giver de meget omtalte problemer, som hukommelsesbesvær og forskellige andre problemer med forgiftningen. Det oplagres jo dér.

Så når CD foreslår en omlægning af sygesikringstilskuddet, så plast bliver billigere på bekostning af det kviksølvholdige amalgam, så er det ikke alene for at give den enkelte patient en bedre økonomisk mulighed for selv at vælge et tandmateriale, der ikke skader helbredet, men det er da også i håb om, at amalgam hurtigt kan blive udfaset.

Så vil jeg gerne takke ministeren for at komme mig et lille stykke i møde, når det drejer sig om børnene – det er jo væsentligt – og ved, at man har givet besked til Miljøstyrelsen om at ændre bekendtgørelsen om kviksølv, så vi i hvert fald kan sige, så længe børnene har deres mælketænder.

Så kommer jo det store problem, for seksårs-tænderne kommer jo hurtigt op, og det er jo dem, vi fylder med amalgam. Det kan de fleste huske. Det er der, at vi, der har gået til tandbehandling på skolen, har de her meget store sølvfyldninger. Det var meget væsentligt at have sådan nogle gode tyggeflader, synes man i sin tid.

Det er så langt, som vi kom. Sådan er det jo. Og da jeg tilhører et pragmatisk parti, kan jeg jo ikke være utilfreds med det. Men jeg er lidt bekymret for de gravide kvinder. Jeg ville gerne have set, at man også havde taget dem med. Jeg ved, at der er en anbefaling, men jeg ville da meget hellere have haft, at man havde taget dem med og etableret et egentligt forbud. Det betyder utrolig meget for det ufødte barn.

Så siger fru Sandy Brinck, at det ikke bliver forbudt andre steder. Jeg vil sige, at en af mine inspirationskilder er Sverige, og i Sverige er det sådan, at man har gjort det, som CD og de andre medforlagsstillere foreslår i det her forslag. Og det viser sig, og det er bestemt godt – det står i den svenske udgave af Dagens Medicin fra den 2. maj 2001 – at amalgam næsten er borte fra ungdomstandplejen. Man har været ude og kig-